

[Morten Lange.]

er nye politiske mekanismer, der skal til. Socialistisk folkeparti har ydet nogle ganske beskedne bidrag i den forbindelse til lidt af en nytænkning, og jeg håber, at det kommende år må blive præget af dem. Ellers har vi et meget enkelt perspektiv, så kan vi se frem til næste års nedskæringsdebat, som bliver lige så interessant som denne her, lige så panisk og med lige så få resultater, thi i denne sag må man vælge side. Man kan enten være konservativ, bremse hårdt op, redde et eller andet ved en sådan opbremsning og derigennem ikke have nået nogen nydannelse, ingen nyskabelse og ingen vej fremad. Eller man kan vælge den anden side og med en klog finstyring håbe på, at man er i stand til at etablere den nye økonomiske styringsmekanisme, som virkelig vil give os nye muligheder, og jeg tror, den i vid udstrækning bygger på, at vi erkender, at mange af de mekanismer, som i dag styrer vores økonomi, og som først og fremmest karakteriseres ved en voldsom inflationsudvikling, er dem, vi skal kontrollere. Kan vi det, så kan vi styre mere, og det er ganske og aldeles meget større penge end dem, vi sidder og prøver på at klare i en, to, tre eller fire sparerunder med alle de ubehageligheder, denne form for politik medfører.

(Kort bemærkning).

Dagmar Andreasen: Hr. Morten Lange sagde i sit svar til mig, at tiden ikke var inde til forøgede investeringer, det var den derimod i 1957. Men hr. Morten Lange glemte bare at give mig en forklaring på, hvorfor den ikke var det. Jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til hr. Morten Lange: hvis man ved at få hævet afskrivningsreglerne til 40 pct. kunne få et firma til at købe en maskine i Tyskland, som de køber på en 36 måneders veksel, og som erstatter 10 mand i produktionen, har de så gjort en handling, der ville være gavnlig for den situation, som Danmark står i i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Dette hypotetiske eksempel vil jeg gerne besvare, hvis jeg får en analyse af den pågældende virksomheds udnyttelse af den maskine, dens indvirkning på

eksportmulighederne og mange andre gode ting. Men fru Dagmar Andreasen var bare så uheldig i sin replik til mig ikke at få fat i, hvad jeg havde sagt, nemlig at på nuværende tidspunkt er det ikke fornødent med en forøgelse af afskrivningsmulighederne for at fremme investeringerne. Jeg sagde intet som helst om, at investeringerne ikke burde tage til. Det er så udmærket, hvis de gør det. Det er bare ikke nødvendigt at anspore dem med yderligere fordele på afskrivningsreglerne. Det er noget, man gør, når det har knebet rigtig gevaldigt med at skabe arbejdspladser, og det var derfor, man i sin tid valgte den vej. I dag er den ikke aktuel og ikke nødvendig.

(Kort bemærkning).

Dagmar Andreasen: Hr. Morten Lange må jo forstå, at i et privatøkonomisk eller markedsdirigeret samfund vil intet firma drømme om at investere i denne maskine, hvis ikke den giver en afkastning, som de mener er forsvarlig. Den usikkerhed, der er forbundet med investering, kan opvejes af, at man det første år får en 40 pct. afskrivning; og om man så i øvrigt erstatter import på hjemmemarkedet eller går ud i eksport er i og for sig ligegyldigt,

Så kørte hr. Morten Lange i sin argumentation for, at man ikke havde brug for disse investeringer, fordi der var fuld beskæftigelse, på denne gamle tese om, at det, det hele drejer sig om, er at skabe fuld beskæftigelse. Ja, det har det før gjort. I dag drejer det sig om at producere mest muligt pr. mand, for vi har mangel på arbejdskraft. Den offentlige sektor har jo brug for det hele.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Den offentlige sektor har naturligvis ikke brug for det hele, og det er velkendt, at en masse firmaer her i Danmark har investeret i maskiner, fordi afskrivningsreglerne var gode, og derefter har hensat disse maskiner i den papkasse, hvori de stod så smukt, da de kom. Den slags eksempler bliver vi overrendt med af kritikere og med rette. Denne marginale afskrivningsmulighed er naturligvis den, der kan lokke til at købe maskiner, hvis virkelige nødvendighed ikke er så stor, som den sædvanlige afskrivning hjemler til. Derfor vil jeg nok